

Vintersolståndet 131221: Inbjudan till fantasi om stjärnprakten efter ett norrsken

(melodi: I natt jag drömde något som)

Det händer sig jag drömmer att
vi finns i högvinterfjäll
Intill ett stenhus. Det är natt. Vid Alkavare kapell !
Med pälsbäddssläde kommen dit,
hur det nu än gått till.
Just ingen annan rekvisit, å utan att bli vill.
Där får vi norrskensflammor se
å lyss efter krispiga språk
I färgrik, rörlig soare. Med jorden tyst, vid sitt tak.
Runtom, i skuggorna å ljus
står Sareks dalar och fjäll.
Allt lyssnande till himlens brus
i stundens akvarell.
Ett snö vitt landskap, i min blund,
långt bort från vardagens scen,
i drömmen blir en andaktsstund
när himlen släcker sitt sken.

Om Barack Obamas ”att våga hoppas”

Märkligt, vilket år som gått !
Vilken mess, globalt, som rasat !
Banker, utav alla, fått
se *finans* sin ha krasat !
Ljuvlig kompetens där bak !
Verkligt blaffig, pinsam sak !
Men - så har det plötsligt hänt
man har valt ny president
av ett slag som kan ge ljuset
åt det sketna Vita Huset...
Å förlåt vokabulären !
Famlar efter orden, när en
upptänd av en svart, och ung
axlar bördan, nog så tung,
men har ett förhållnings sätt
som tycks stå för bättre vett.
Stort är det som skett i valet !
Mannen har nå't innanför skalet !

Vid 90 är man inte 100 (171119)

(melodi: Alptoppens ros)

Nu vill jag berätta om hörseln jag har
med uppmärksamheten på det som är kvar !
Ja' h ö r ju hur fåglarna sjunger ! Va' braaaa !!
Var gång blir jag verkligen himmelens gla' !
Jo-dela-i dej ... Ko ko !

En liten samling av K-Es dikter och spersar.

En drömstund

En dag jag satt på Namatj' topp
och dinglede med benen.
Där uppe var min överkropp
men tårna nådde stenen
som sköljdes utav dalens älv.
Den sitsen var fantastisk !
Ibland, det tycker jag då själv
är människans kropp elastisk !

Så stod ja' upp och börja' gå
med mina påkar långa.
Nu var det dags att Sarek nå
med vandrartankar många.
Först Rapadalen uppströms, och
till Sarvesvaggens höjder.
Sen' Alka-, Kuoper- men ock'
Ruotesvaggens fröjder.

Om Sarektjåkkos stormassiv
beredde mej en prövning.
Det gick med nå'ra stora kliv'
sen'n jag nu fått li't övning
att skåda Pastavaggens drag.
Men se'n, o ve, det hände !
På Låddeepakte snubbla' jag
och turen fick sin ände !

Jag gått så lätt från dal till dal,
på tvärsen över fjällen,
å fjärran från allt slit å kval
som hör till såna ställen.
Ja' åter satt på Namatj topp!
Så skön och trolsk var scenen
att sen' jag väl ta't mej dit opp
jag drömt det där med benen...

Den ensamma myggan

En ensam mygga slog sig ned
på vänstra handens knog.

”Nej, ser man på, jag bjuder fred”,
så tänkte jag, och log.
Till fjälls jag gått i trenne da’r,
och ännu ej bli’t stungen.
Jag trodde myggen ej fanns kvar
och obiten bli tvungen.

”Ta för dig, mygga, du, och stick,
jag ska beskåda saken.
Och bju’r på föda, liten klick
som ändock fyller baken.”

Och myggan stack, och jag sa’ ”tack !”
Så flög hon bort på stunn’en.
Av hennes stick blev kvar en prick
och leendet kring munnen.

Bastun klar !

(melodi: Fredmans epistel 9, Käraste bröder)

Knappt når man fram till källaren förrän
doften av *bastu* känns genom dörren !
Se, nu är premiären !
Den upplevs med pomp och ståta!
Handdukar finns där, och termometer,
balja me’ vatten, sten.... vad det heter
- *duschen*, min själ !, där är’en !
Så instiga kan vi, våta !
Fyra åt gången lavarna klarar
Elaggregatets väggar bevarar
märkeligt nog en sval temp -
glöden är ju där bakom, intill !
Ja, "bastubadet är ju ett sätt
att också själen giva en tvätt"
- så ska bastu kännas,
huden må lätt brännas:
vattenkastet sitter rätt !

Peptalk efter golfronden

(melodi: Hello Dolly)

Jag går illa, å ja’ höör illa,
å ja’ ser ju heller inte riktigt braaaa !
Men-en golf-nerv rycker, de’ är dåå ja’ tycker att en
rond i Trygga Rundan är så go’ att ta’
Mitt handicap, psch, stiger
Men ja’ baara tiger
för ja’ väntar på ett genombrott en daaa’, yeaah,
visst, de’ kommer, vänner jaa’ bestämt de’ känner, å
me’ bil så, å me’ bil så, å me’ bil så händer de’, . vet
jaaa-aa-aa’! genombrottet-bli-en-da’ !

Titta ut !....

Ode till höstens första stjärnklara natthimmel.

Titta ut får du se !
De’ är dags nu till de’
att vår natthimmel stort beskåda !
Ja, släck ner alla ljus
i ditt uppvärmda hus
å låt rymdhavets stjärnor få råda.

Låt dem alla bli tak -
ställ dej ute, stå rak
å bli upptänd av väldigheten !
Låt dess tystnad bli din.
Snart den penslar ditt skinn.
Du blir trollförd, å far med kometen.

En vidunderlig värld.
Här är vi i vår flärd
och lånar åt alltet vårt öra.
Å vi tänker nog att - -
en - så’n - skatt, en så’n s k a t t .....
Vad kan vi väl annat göra !?

En gång skattkistan fanns
med vår jord någonstans
då för evigheter sedan
i nå’t ofattbart tätt
som brisera’ rätt och slätt
enligt tro som är gammal redan.

Å av denna krevad
blev vår stjärnmyriad
å tillvaron just här nere !
Me’ växter och djur,
me’ allt liv, en natur -
ett mirakel, min själ, de’ e’re !

I ett så’nt perspektiv
är den gnutta av liv
som du erfått en himmelsk gärning.
Vilken mening har det ?
Det är ingen som vet,
i gudarnas spel med tärning.

Men ändå....

Men ändå är det så att vinternakna grenar
bär skott och ämnen till en livfull vår,
och man får inte så betas av traktens stenar
att man ej känner livet som det går
när sikten kortas nåra dar och grå blir skalan,
så horisont och himmel smälter hop.

Då gör man vacker sak av årstidspulsens talan
och skickar ändå väg ett glädjerop.